

V předkládané bakalářské práci 'Současné exekuční právo v České republice a sociální dopady exekučních praxí' se autorka, Magdaléna Bezděkovská, zaměřila na téma dluhu a jeho vymáhání v České republice. Práce čítá celkem padesát čtyři stran a je rozdělna do dvanácti kapitol včetně úvodu, závěru a použité literatury. Předkládaný text splňuje formální nároky kladené na bakalářskou práci.

Autorka se v textu dotýká otázek spojených s exekučním právem v České republice a dynamik, které obklopují praxe exekucí. Samotné téma, kterým se studentka ve své práci zabývá, je z hlediska aktuálnosti a významu sociální antropologie pro světy formované strukturálním znevýhodněním velmi aktuální a důležité. Antropologie s náročnými požadavky na terénní výzkum založený na etnografické metodě zúčastněného pozorování je právě pro takové téma velmi vhodná. Se sobě vlastní snahou o dekonstrukci a kritickou imaginaci, umožňuje spatřovat ruptury mezi tím, jak určité momenty běžně vnímáme, jak o nich smýšlíme a hovoříme na straně jedné a jaká je jejich pravá tvář pod nánosem ideologického povlaku na straně druhé.

Z textu je zřejmé, že se autorka pohybuje ve světě práva. Například kapitoly věnované exekučnímu právu v Evropě a České republice působí v antropologické práci trošku nepatřičně a předpokládám, že nebude náročné je vyhledat. V šedi mnoha bakalářských prací, které jsem četl, bylo potěšující, že autorka využila známou práci o dluhu Davida Graebera. V tomto kontextu potom zjištění, ke kterým dospěla prostřednictvím výzkumu, jeví se lehce paradoxní a vůbec si nejsem jistý, zda by pro ně měl zrovna Graeber dostatek pochopení.

Podobně, jako velká část textu, tak výzkumné metody, které pro svoji bakalářskou práci autorka zvolila, jsou z hlediska sociální antropologie nestandardní. A to hned ve více rovinách. Studentka se rozhodla využít nástrojů kvantitativních metod, kterými doplnila výzkum kvalitativní. Pokud jsem výše poukazoval na, pro studované téma, vhodný metodologický aparát sociální antropologie, potom právě těchto předností studentka nevyužila. Jak mezi mnoha jinými zcela přesvědčivě prokázali Philippe Bourgois v *Search of Respect* nebo Sudhir Venkatesh v *Gang Leader for a Day*, nemůžeme se spokojit s tím, co nám lidé říkají. Pokud chceme porozumět jejich světům, je třeba pozorovat, jak skutečně jednají. Tyto knihy zde uvádím zcela záměrně, jelikož představují povinnou četbu jedno z mých kurzů. Předpokládám tedy, že by s nimi měla být studentka seznámena. Podobně tak je škoda nevyužitého potenciálu v případě Dohlížet a trestat. Přestože

zmíněnou Foucaultovu knihu považuji za dobře zvolený nástroj k promýšlení daného téma, myslím, že nabízený potenciál nebyl dostatečně využit.

S radostí přejdu k další rovině, ve které je metodologické uchopení výzkumu nestandardní. Zatímco většina autorů a autorek různých forem strukturálního znevýhodnění studuje jeho oběti, informanty předkládané práce byli soudní vykonavatel, exekutor či specialista na právní poradenství.

Posuzovanou práci považuji za nestandardní také v míře pečlivosti, se kterou byla vypracována. V porovnání s mnoha jinými bakalářskými pracemi je celý text kultivovaný a byť výše uvedené nedostatky považuji za významné, jedná se o bakalářskou práci, která v mnoha rovinách překračuje běžnou úroveň. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou tři.

Tomáš Ryška, Ph.D.